

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 maj 2018 št. 5

POMLADNI ŠOPEK

Meseca maja je pomlad na vrhuncu, zato se vsekakor spodobi, da so vaše stanovanje, hiša ali vsaj miza okrašeni s primernim cvetjem.

Ker je maj, boste za osnovo seveda uporabili šmarnice, vendar priporočam, da vsaj prvega maja šopku dodate rdeče nageljne. Naj vas ne zmoti rdeča barva, še manj vonj, ki takole na hitro in po vrhu lahko zadiši nekoliko socialistično ali celo komunistično. Nagelj v osnovi diši po žuljavih dlaneh in poštenem znoju. Prepričan sem, da je prav ta vonj, pomešan z žaganjem in smolo, vel po delavnici Jožefa Delavca! Ne sramujte si nagelj na ta dan pripeti na prsi. Da le veste, zakaj ga nosite!

Kot sem že omenil, je maj mesec šmarnic. Prav in lepo je, da so v šopku vedno sveže. Če se le da, jih menjajte prav vsak dan. Pazite, da vas na polovici meseca ne presenetijo ledeni možje. Če je potrebno, šopek zavarujte in s čim prekrijte. Morda z lipovimi vejami, ki vam bodo prišle prav tudi ob binkoštih. Lipovo listje namreč po obliki spominja na plamene, ki so se apostolom ob prihodu Svetega Duha prikazali nad glavami, zato jih ponekod na binkoštno nedeljo zatikajo za okna.

Če že ne lipovih vej, pa bo Sveti Duh pred pozebo ledenih mož prav gotovo obvaroval vas. Pa ne tistih koledarskih mož, ampak tistih pravih: ki vam s svojo ledeno sapo lahko pogubijo dušo in telo. Taki ljudje so prave »cvetke«: govoriti znajo, kot bi »ročice sadili«, za njimi pa ostaja vonj po gnilobi in razpadanju.

Ne bo narobe, če boste v šopek pridali tudi kakšno narciso. Eno od ljudskih imen zanjo je tudi ključavnica. In pravilna ljubezen do samega sebe je pravzaprav ključavnica in ključ za ljubezen do bližnjega. In Boga.

Ne bodite prehitro zadovoljni s skromnim šopkom. Dajte si duška in se poigrajte z barvami in vonji, saj si v maju »cvetlice dobrove venčajo glave« ter se »raduje polje ingaj«!

Žpk. Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: dr. MAKSIMILIJAN MATJAŽ

Prevaljčan Maksimilijan Matjaž, dr. teologije in bibličnih ved, profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani, je bil sicer gost naših Adventnih večerov že decembra lani, a ker je tema o občestvu vedno živa, gotovo sodi tudi v majsko številko našega Vogelnega kamna.

Izredno smo počaščeni, da si je spoštovani profesor vzel čas in odgovoril na nekaj naših vprašanj.

Kakšni so Vaši spomini na Vaše prvo občestvo v prevaljski župniji, kjer ste odraščali?

Nihče ne dvomi, da spada k temeljni resnici človeka prav občestvenost. Ljudje smo bitja odnosov in ne moremo živeti sami in izolirano. Za kristjana to velja dvakratno. Kakor nam je bilo življenje podarjeno, nam je bila podarjena tudi vera. In tudi raste lahko samo v odnosih. Še posebej tistih najzgodnejših odnosov, ki te začnejo oblikovati kot samostojno osebo, nikoli ne pozabiš. Tako ostaja tudi moj spomin na prve resnejše povezave in prijateljstva v občestvo vernih neločljivo in nepozabno povezan s prevaljsko faro. Tu smo se začeli vrstniki povezovati v skupine, tu so se ob zgledih mnogih pokončnih kristjanov, ob lepem bogoslužju in mladostnih podvigih spletle vezi, ki me nosijo vse življenje. Zelo hvaležen sem za ta močen čas.

Čeprav ste duhovnik, kot univerzitetni profesor zdaj ne živite v tipičnem župnijskem občestvu. V katero občestvo se vseeno štejete in kako se počutite v njem?

Res je, da sem se na začetku te moje poti, ki je bila kar drugačna od tiste, ki sem si jo predstavljal, ko sem prepoznal duhovniški poklic, skoraj prestrašil. Zazdelo se mi je, da se bom moral za daljši čas popolnoma odpovedati nekemu konkretnemu in stalnemu občestvu. Počasi pa se je sama po sebi začela plesti mreža občestva, ki je sedaj sicer nekoliko drugačne vrste, kot jo lahko živi župnik na župniji, a zame je prav tako živa in dragocena. Ker moram biti aktiven v različnih krogih, včasih niti ne morem več živeti s temi posameznimi okolji tako intenzivno, kot bi si želel. Seveda pa imam velik privilegij, da se lahko poklicno ukvarjam s Svetim pismom, ki je ne samo knjiga knjig, ampak kar živo in konkretno občestvo, tako da sem stalno obkrožen z resničnimi in dragocenimi odnosi. Da sv. maše niti ne omenjam, ki je dnevni počitek v družini mojih najdražjih.

Kakšna občestva se Vam na srečanjih, ki jih pogosto vodite, pokažejo biblične skupine?

V bibličnih skupinah sem v zadnjih letih bolj še gost in me tudi moja »matična« skupna bolj redko vidi. Jih pa skušam spremljati na druge načine. Vsekakor pa se, vsaj v mojem krogu, delo in življenje bibličnih skupin spreminja. Včasih so bile skupine večinoma bolj raziskovalne in študijske oziroma šolsko-veroučne, danes pa je morda več poudarka v iskanju novega načina življenja s pomočjo Božje besede Svetega pisma. Manj v ospredju je dokazovanje zgodovinskosti tega, kar je zapisano v Svetem pismu, in več poudarka je na aktualnosti za konkretno življenje. To izkušam ob bibličnih predavanjih po župnijah in tudi ob bibličnih vikendih, ki so dejansko že kar male duhovne vaje. Tudi na biblični šoli, ki jo vodim v Celju, kljub raziskovalnemu formatu – vendarle gre za šolo – največ časa posvečamo odkrivanju biblične besede v našem konkretnem življenju in občestvu. Ne nazadnje tudi študentov ne moreš več kot »pet minut« ohranjati v zbranosti, če stroke vedno znova ne prepletaš z izkušnjo in življenjem.

Kako po Vašem mnenju na župnijska občestva vplivajo menjave duhovnikov?

Vsaka sprememba je tudi boleča, ker nujno prekinja vezi, ki so se spletle, in se vzpostavljajo nove, ki pa jih je potrebno šele udomačiti. Zato je zelo pomembno, da so menjave pripravljene, da se dogajajo v dialogu in medsebojnem spoštovanju. Vsak sicer ve, da na tem svetu nismo večno in da spadajo menjave in spremembe k osnovnim danostim vsakega življenja, a tega včasih tudi nočemo videti in priznati. So pa menjave tudi preizkus vere. Nove priložnosti lahko prinesejo tudi novo rast.

Odgovorite nam še na vprašanje, zastavljeno tudi v napovedniku za Vaše predavanje na lanskem Adventnem večeru: Koliko je v našem krščanskem življenju občestvenosti in koliko egoizma oz. strankarstva?

Kolikor je tega egoizma, toliko ga je preveč. Bistvo krščanstva je razodevanje novega življenja, ki smo ga prejeli pri krstu. To pa je življenje v občestvu – v ljubezni. Naši spori in razdeljenost kažejo na to, kako malo se odpiramo Besedi in Duhu in Očetu, kako malo res živimo iz te nove moči. Vera pa je po svoji definiciji Občestvo ali pa je ni.

Za nami je velika noč, pred nami vnebohod in binkošti. Kaj bi ob teh praznikih zaželeli ravenskim župljanom?

Da bi se čim bolj močno in vztrajno oklepali Gospoda v vsem, kar delamo, ker smo tam najbolj na varnem, ker bomo samo na njegovih »ramenih« prišli *živi* skozi to naše zemeljsko obdobje, na njegovih »ramenih« bomo prepeljani skozi mogoče pretrese prehoda smrti in na njegovih »ramenih« bomo prineseni v venčno občestvo, kjer bomo spet in dokončno in polno v naših najlepših odnosih. Velika noč – *pasha* – pomeni *prehod*. Prehodi so težki, če jih delam sam. Da bi lahko ob vseh praznikih vsaj kanček močnejše verjeli, da nas skozi te prehode želi Nekdo nositi, da si nam ni potrebno vsega bremena poti naložiti na lastne rame. A očitno je ta šola odlaganja bremen in sprejemanja pomoči drugega za vsakega človeka zelo težka. Da bi v teh praznikih nekoliko zrastle tudi v hvaležnosti za veliko ponižnost in potrpežljivost našega Gospoda.

Vprašanja pripravila Helena Merkač

TEMA MESECA - SVETI DUH

Letošnja binkoštna nedelja je 20. maja, v soboto zvečer pred njo pa je v naših krajih še živ lep običaj, da na okna hiš položimo lipove veje, da z njimi pripravimo prostor, kamor lahko sede Sveti Duh.

Praznik obhajamo 50 dni po veliki noči in je praznik prihoda Svetega Duha, ker je na ta dan po svetopisemskem sporočilu nad zbrane učence in Božjo mater Marijo prišel Sveti Duh (prim. *Apd* 2,1–11; *Jn* 20,19–23). Tako je v cerkvenem letu sklenjen velikonočni čas.

Pri Temi meseca o Svetem Duhu si bomo tokrat pomagali z delovnim zvezkom za birmance, ki ga je napisala naša katehistinja Marija Prikeržnik in je predlani izšel pri Celjski Mohorjevi družbi v Celju.

POT K SVETEMU DUHU

Je Sveti Duh Bog?

Je Bog eden, sta dva ali so trije? Ali verujemo v enega Boga ali v tri bogove?

Ali je en Bog v treh osebah?

Zapleteno! Toda večkrat rečemo, da Sveti Duh daje pravo spoznanje.

Sveta Trojica je odgovor na zgornja vprašanja. Verujemo v Očeta, ki nas je ustvaril, v Sina, ki nas odrešuje, in v Svetega Duha, ki nas posvečuje.

In kdo je Sveti Duh?

Je tretja Božja oseba; Jezus ga je poslal apostolom, o njem govori kot o osebi, ki apostole pošilja pričevat za Kristusovo resnico;

je Duh, ki zida, oživlja in posvečuje Cerkev, je vez edinosti, prijateljstva, ljubezni med kristjani;

je učitelj molitve; pripravlja nas, da se v prošnjah in zahvalah približamo Bogu;

je Duh tolažnik, ki prihaja na pomoč naši slabotnosti, dviga potrte in obupane;

je Duh resnice, ki apostolom in nam oznanja vso resnico o Bogu in poslednjih rečeh;

je Duh obljube, ki s svojim prihodom daje, da lahko vsak, ki veruje, vstopi v nebeško kraljestvo.

Kaj pomeni »Verujem v Svetega Duha«?

To pomeni, da Svetega Duha častimo prav tako kot Očeta in Sina. V naše srce pride, da bi kot *Božji otroci spoznali svojega Očeta v nebesih*. Božji Duh nas pripravi, da zmoremo spreminjati svet na dobro.

Kateri so simboli Svetega Duha?

To so: golob, živa voda, plamen. Na Jezusa se spusti Sveti Duh v podobi goloba. Apostolom so se pokazali jeziki, podobni plamenom. Prvi kristjani doživljajo Svetega Duha kot zdravilno maziljenje, kot živo vodo, kot bučeč vihar ali kot plameneč ogenj.

Voda pomeni rojstvo in rodovitnost življenja, ogenj pa preoblikujočo moč delovanja Svetega Duha.

Kaj pomeni, da je Sveti Duh »govoril po prerokih«?

Že v Stari zavezi Svetega pisma je Bog može in žene napolnil z Duhom, tako da so se na vso moč zavzeli za Boga, govorili v njegovem imenu in ljudstvo pripravljali na Mesijev приход.

Kako je mogel Sveti Duh delovati v Mariji, z njo in po njej?

Marija je bila popolnoma odprta za nagovor Boga. Po delovanju Svetega Duha je postala Božja Mati, kot Kristusova mati pa tudi mati vseh ljudi.

Kaj se je zgodilo na binkošti?

Gospod je na binkošti, petdeset dni po vstajenju, na svoje učence iz nebes poslal Svetega Duha, ki je iz prestrašenih apostolov naredil pogumne Kristusove priče. Na tisoče ljudi (judov, poganov) se je dalo krstiti. To je bil rojstni dan Cerkve.

Kakšno vlogo ima Sveti Duh v Cerkvi?

Jezus je po Svetem Duhu prisoten v njej in jo vodi. Sveti Duh gradi Cerkev, jo spodbuja in priganja ter vabi k uresničevanju njenega misijonskega poslanstva. Posameznikom daje darove, da bi z njimi služili v Cerkvi, kamor jih kliče. Vedno globlje nas vodi v občestvo s troedinim Bogom. Sveti Duh je Božja ljubezen v osebi. In Jezus nam je to Ljubezen podaril. Sveti Duh živi v vsakem krščenem, ki se resnično odpre Bogu.

Kakšno vlogo ima Sveti Duh v mojem življenju?

Sveti Duh me odpira za Boga; uči me moliti in mi pomaga, da živim za druge. Je tihi gost moje duše. Tako imenuje Svetega Duha sveti Avguštin. Ta gost govori v nas in z nami zelo tiho, v glasu naše vesti ali po drugih notranjih in zunanjih dražljajih. Včasih je dobro, da smo tiho, ker ga le tako najbolje slišimo. Prejeli smo ga že pri krstu, pri birmi pa nam podeli svoje darove.

»Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas in ki ga imate od Boga?« (1 Kor 6,19).

Biti tempelj Svetega Duha pomeni z dušo in telesom živeti za tega gosta. Naše telo je torej na neki način Božje stanovanje. Kolikor bolj se odpiramo Svetemu Duhu v sebi, toliko bolj bo on učitelj našega življenja.

Sveti Duh, bodi pri nas, pridi v naša srca s svojo milostjo.

Nauči nas, kaj naj storimo, pokaži nam, kaj naj mislimo, pokaži nam, kaj moramo narediti.

Ti ljubiš resnico nadvse, ne dopusti, da bi zabrisali, kar si ti uredil.

Naj bomo v tebi in se v ničemer ne oddaljimo od resnice. Amen.

Molitev koncilskih očetov, 1962

Dihaj v meni, Sveti Duh, da bom mislil sveto.
Vodi me, Sveti Duh, da bom delal sveto.
Vabi me, Sveti Duh, da bom ljubil sveto.
Daj mi moči, Sveti Duh, da bom veroval sveto.
Varuj me, Sveti Duh, da svetega ne izgubim. Amen.

sv. Avguštín

Seveda pa je potrebno eno: da hrepenimo po Duhu, saj ga bolj potrebujemo kot človek telesno hrano, da ostane pri življenju. In iz potrebe po tej lakoti prosimo za Svetega Duha.

Heinrich Spaemann

Prošnja za luč Svetega Duha:
*»Če pa za mene tu ljubezni ni,
daj luči mi, da te, o Bog, spoznam;
težko, tako težko je biti sam!«*

bl. Lojze Grozde

IZ VEROUČNIH KLOPI

DAN PRVOOBHAJANCEV

V soboto, 24. marca, smo imeli dan prvoobhajancev. V Župnijskem domu so se ob deveti uri zbrali letošnji prvoobhajanci: 42 ravenških, 10 hotuljskih in šest tistih, ki obiskujejo osnovno šolo Juričevega Drejčka, iz drugih župnij. Začeli smo z družabno igro, potem smo pozdravili Jezusa z molitvijo in pesmijo. Vsak otrok je dobil pesmarico, da bo lahko prepeval še doma. Delo smo nadaljevali v štirih skupinah, v katerih smo ob svetopisemskih prilikah o izgubljenem sinu, izgubljeni ovčki, cestinarju Zaheju in najdeni drahmi ali biseru razmišljali, kdaj smo mi izgubljeni. V vseh teh svetopisemskih zgodbah izstopa Bog, ki išče izgubljene, njegova dobrota in usmiljenje. Mi pa smo izgubljeni, ko se z grehom oddaljimo od Boga. Naredili smo plakate, na katerih je bila glavna misel, da Bog išče in rešuje človeka. Po kratkem odmoru za malico so si prvoobhajanci na kartonu izdelali lepo monštranco ter si v cerkvi ogledali spovednico, večno lučko in tabernakelj.

Spoznali so, kako nastajajo hostije, ki so jih tudi poskusili v zavedanju, da je to le navaden kruh, saj hostija še ni posvečena. Na koncu so se pridružili starši. Otroci so jim povedali, kaj smo delali, in vsaka skupina je predstavila svoj plakat. Nato smo se pred tabernakljem skupaj zahvalili za lep dan in vse druge dobrote, ki nam jih Bog podarja. Prvoobhajance smo na tem dnevu spremljale katehistinji Sonja in Marija ter animatorki Anja in Maruša. Pri malici in pečenju hostij pa so pomagale še gospe Jožica, Barbara in Zala.

Izjave prvoobhajank

Veliko smo delali, zanimive igre, hostije smo pekli. (Nuša)

Všeč mi je bilo, ko smo videli, kako se naredi hostija, in ko smo šli gledat spovednico. (Vita)

Lepo je bilo, ko smo peli, ko smo šli gledat spovednico, zanimivo je bilo, ko sem poskusila neposvečeno hostijo. (Neja)

Katehistinja Marija

FILMSKI DAN ZA BIRMANCE

V petek in v soboto, 13. in 14. aprila, smo imeli birmanci (ravenski in hotuljski) srečanje v Župnijskem domu. Ogledali smo si film Pavel iz Tarza. Po ogledu smo dobili vprašanja, predvsem o tem, kaj se nas je dotaknilo in kaj nam film sporoča. V njem je bila prikazana zgodba apostola Pavla, ki je doživel spreobrnjenje. Iz preganjalca Savla je postal oznanjevalec Pavel. Spoznali smo, kako so verniki pogumno prenašali vero v Jezusa na druge ljudi, pa čeprav so s tem tvegali svoja življenja. Film je prikazal tudi nekaj neprijetnih stvari. Kristjane so mučili in ubijali, jih kaznovali in preganjali. Film sporoča vero v Jezusa. Pavel se je na koncu tudi sam veliko žrtvoval in se tega ni bal. Za Jezusa celo umre. Sporoča nam, da moramo biti vztrajni in močni ter da nam Jezus vedno stoji ob strani.

Manca in Klara, 8. razred

Vtisi o filmu

Film je govoril resnico, prve kristjane so pobijali brez razloga. Sedaj imam predstavo, kako je bilo takrat. (*Žan, 7. razred*)

Meni se je film zdel poučen. Brez razloga oziroma samo zato, ker so priznavali Jezusa Kristusa, so jih kamnali, prvi je bil tako mučen Štefan. Film mi sporoča, da v vsakem primeru veruj v Jezusa. (*Matic, 7. razred*)

Zbrala katehistinja Marija

USPOSABLJANJE ZA ANIMATORJE

Na Združenje animatorjev Slovenije smo naslovili prošnjo za izvedbo usposabljanja novih animatorjev. 5-urno usposabljanje sta v soboto, 21. aprila, v našem župnijskem domu izvedli izkušeni animatorki Natalija, ki je sicer po poklicu diplomirana babica, in Jožica, ki je študentka na Pedagoški fakulteti. Zbralo se je 20 navdušencev za animatorstvo, večinoma birmanci iz 7. in 8. Razreda ter dve devetošolki in ena udeleženka iz prvega letnika srednje šole.

Vtisi udeležencev

Zanimivo je bilo, ko smo se igrali igrice, da bi jih znali potem tudi otrokom pokazati. Spoznal sem, kakšen naj bo animator. Otrokom naj pomaga in jih spravlja v red. (*Klemen, 7. razred*)

Naučila sem s, kako naj delamo z otroki na oratoriju. Zanimivo je bilo, ko smo izvedeli, kdo je ustanovitelj oratorija. To je Don Bosko, ki je živel od 1815 do 1888. Voditeljici sta nam dobro predstavili pomen animatorstva. Dobili smo knjižice, v katerih je prikazano delo animatorjev. Naučili smo se nove banse. »Ful fajn«. (Alisa, 7. razred)

Naučili smo se o štiri stebrih oratorija: dom, šola, dvorišče, župnija. Oratorij naj bi bil vse to. Spoznali smo pomen oratorijskega znaka. Glavna naloga vsakega je asistenca. Voditeljici sta bili Jožica in Natalija. (Maruša, 7. razred)

Stebri oratorija so zelo pomembni. Če en steber manjka, oratorij ne more uspeti. Všeč mi je bilo, ker smo se na začetku spoznavali z baloni. Naučili smo se, kako se obnašamo z otroki. (Urška, 7. razred)

Bilo mi je zelo zanimivo in zabavno. Spoznala sem veliko novega in se s tem pripravljala na animatorstvo. Dobili smo tudi knjigo o animatorstvu in molitev ki jo bomo molili pred oratorijem. Komaj čakam na naslednje srečanje in na oratorij. (Alja, 9. razred)

V soboto je bilo odlično vzdušje, izvirne igre in pa tudi poučen čas, ki je bil preživet v družbi prijateljev in dveh animatork, ki sta nas prišli o tem malo poučit. (Urška, 1. letnik)

Zbrala katehistinja Marija

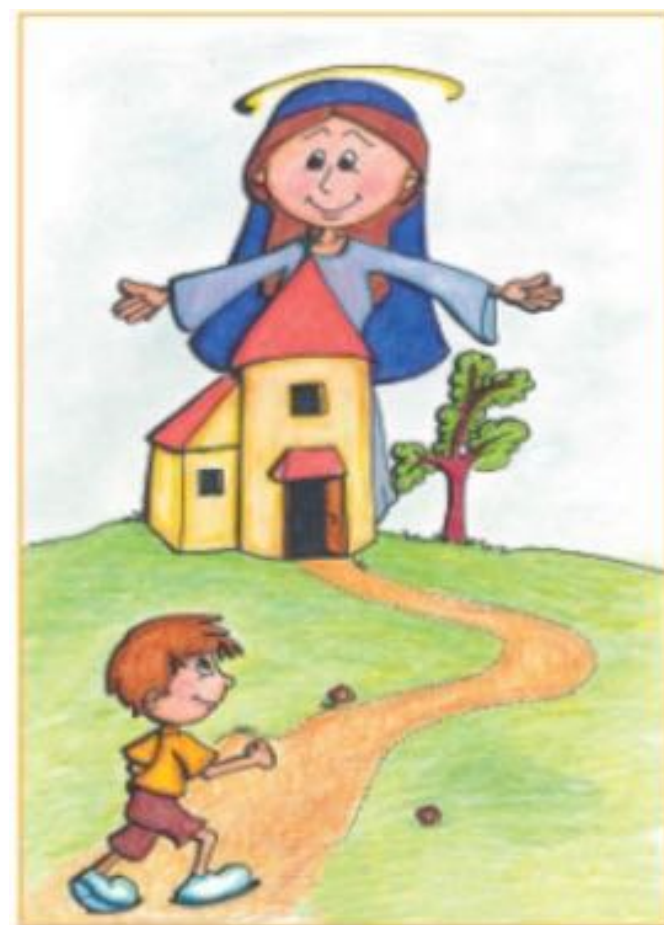
IZ NAŠIH SKUPIN

V nedeljo, 15. aprila, se nas je sedem molivcev udeležilo letnega srečanja za duhovne poklice mariborske nadškofije. Ob 15. uri se je začela molitev pred Najsvetejšim, ob 16. uri pa je ob nadškofu g. Cviklu somaševalo 9 duhovnikov. Prisotnih je bilo pet bogoslovcev in nekaj ministrantov ter lepo število vernikov. Geslo letošnjega srečanja je bilo "Daj mi poslušno srce; srce, ki zna prisluhniti Bogu, ki vsakega človeka kliče in vabi, srce, ki zna prisluhniti sočloveku in bližnjemu in videti potrebe ljudi okrog sebe, srce, ki zna prisluhniti tudi sebi". Gospod nadškof je izrazil hvaležnost vsem molivcem za nove duhovne poklice. Dal je pobudo, da bi bolni darovali svoje trpljenje za duhovne poklice. Vsi smo poklicani, da v ta namen molimo, darujemo za sveto mašo ali se je udeležimo v tednu molitve za duhovne poklice in vsi smo za te poklice tudi odgovorni. Vsak je poklican, da odgovori na Božji klic, pa naj bo duhovni, samski ali starševski. Po maši je bilo kratko druženje pred cerkvijo, po skupinah v učilnicah pa pogovor o tem, kaj še lahko naredimo v smislu za nove duhovne poklice.

Lizika Hudrap

VABILO K ŠMARNIČNI POBOŽNOSTI

Od 1. maja, vsak dan ob 18.30, potekajo v naši župniji šmarnice za otroke. Letošnje imajo naslov Pripovedi o Mariji, avtor je Lojze Kozar. Prisluhnili bomo legendam in zgodbam o Mariji. O njej bodo pripovedovale različne osebe, nekatere iz Svetega pisma, npr. Jožef, Elizabeta, Zaharija, Janez Krstnik, starček Simeon, apostol Janez; vse z enim samim namenom: da bi nebeško mamo Marijo čim bolj spoznali, se zanjo navdušili in jo posnemali. Verjamem, da branje ne bo zanimivo samo za otroke, ampak tudi za odrasle, zato vabljeni k šmarnični pobožnosti vsi, še posebej starši, da skupaj počastimo Jezusovo mater Marijo.

NAPOVEDNIK

- **1. maj, torek** – sv. Jožef Delavec; ob 18.30 začetek šmarnic
- **6. maj, nedelja** – ob 10.00 slovesna sv. maša v čast sv. Florjanu; ob 18.30 najprej sv. maša, nato sestanek za starše prvoobhajancev
- **7. maj, ponedeljek** – po maši srečanje skupine za starše
- **8. maj, torek** – po maši srečanje biblične skupine
- **10. maj, četrtek** – Gospodov vnebohod; ob 10.00 in 18.30 sv. maša
- **12. maj, sobota** – celodnevno češčenje Najsvetejšega; ob 18.00 litanije z blagoslovom in sv. maša
- **19. maj, sobota** – ob 17.00 slovesnost spovedi prvoobhajancev in njihovih staršev
- **20. maj, nedelja** – ob 15.00 sv. maša pri sv. Neži
- **22. maj, torek** – po maši srečanje biblične skupine
- **27. maj, nedelja** – ob 10.00 slovesnost prvega sv. obhajila
- **31. maj, četrtek** – SV. REŠNJE TELO IN KRI; ob 18.00 procesija z Najsvetejšim; prvoobhajanci gredo pred Najsvetejšim in tresejo cvetje, nato sv. maša
- **10. junij, nedelja** – ob 10.00 sv. maša za veroučence in njihove starše ob zaključku veroučnega leta; ob 16.00 slovesnost zakonskih jubilarantov

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta so prejeli: 6. Uroš Berlič, 7. Filip Dvoršak, 8. Ian Zamernik.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 12. Bernarda Grobelnik, 81 let, Šance 11 (nazadnje v domu v Črnečah); 13. Jožefa Ban, 90 let, Tolsti vrh 111; 14. Peter Topalovič, 63 let, Ob Suhi 14 a, 15. Terezija Ošlovnik, 78 let, Čečovje 1; 16. Ivo Jošt, 62 let, Zelenbreg 20 a; 17. Hilda Kuzman, 87 let, Javornik 58; 18. Ana Špegu, 80 let, Ob Suhi 23 (nazadnje v domu na Prevaljah).

